

การรักษาโรคปริทันต์อักเสบ

การรักษาโรคปริทันต์อักเสบแบบไม่ผ่าตัด

สิ่งสำคัญของการรักษาโรคปริทันต์อักเสบคือการดูแลอนามัยช่องปาก เนื่องจากสาเหตุหลักของการเกิดโรคปริทันต์อักเสบนั้นเกิดจากคราบจุลินทรีย์ การรักษาความสะอาดช่องปากอย่างเคร่งครัด โดยผู้ป่วยจึงเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการรักษาโรคปริทันต์อักเสบ โดยทันตแพทย์จะให้การรักษาโดยการขูดหินน้ำลาย และเกลารากฟัน เพื่อกำจัดคราบจุลินทรีย์และหินน้ำลายที่อยู่เหนือเหงือกและใต้เหงือก เกลาผิวรากฟันให้เรียบเพื่อเอื้อต่อการหายของเนื้อเยื่อปริทันต์ หากมีปัจจัยเสริมอื่นๆที่ส่งเสริมต่อการเป็นโรคปริทันต์อักเสบ เช่น โรคประจำตัว วัสดุอุดเกิน การสบกระแทกของฟัน เป็นต้น จะต้องทำการรักษาและควบคุมให้ได้

ผลข้างเคียง ที่อาจเกิดขึ้นจากการขูดหินน้ำลาย และเกลารากฟัน

1 ความเจ็บปวด การขูดหินน้ำลายและเกลารากฟันบริเวณผิวฟันหรือผิวรากฟันที่อยู่ใต้เหงือกอาจทำให้เกิดความเจ็บปวดในระหว่างการรักษาและภายหลังการรักษาได้ ทั้งนี้ ความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นจะขึ้นอยู่กับบุคคล รวมถึงความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของโรคปริทันต์อักเสบที่เป็นด้วย ซึ่งในระหว่างการรักษา ทันตแพทย์อาจมีการใช้ยาชาเฉพาะที่เพื่อช่วยควบคุมความเจ็บปวดร่วมด้วย บางครั้งผู้ป่วยอาจมีอาการเจ็บระบมที่เหงือกภายหลังจากการรักษา ซึ่งอาการเจ็บและระบมที่เหงือกนั้นสามารถหายได้เอง สามารถรับประทานยาแก้ปวดได้

2 อาการเสียวฟัน เป็นผลข้างเคียงที่พบได้บ่อยภายหลังจากการขูดหินน้ำลายและเกลารากฟัน โดยภายใน 2 - 4 สัปดาห์ หลังจากการรักษา อาการจะค่อยๆ ลดลงและหายได้เองในที่สุด แต่หากมีอาการมาก สามารถใช้ยาสีฟันที่ช่วยลดอาการเสียวได้

ที่มา : คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

โรค ปริทันต์อักเสบ (periodontitis)

งานส่งเสริมสุขภาพ ฝ่ายส่งเสริมสาธารณสุข
กองสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

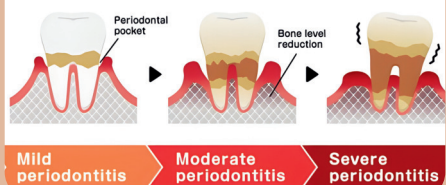
โรค ปริทันต์อักเสบ คืออะไร

โรคปริทันต์อักเสบ เป็นการอักเสบเรื้อรังของเหงือก, เอ็นยึดปริทันต์ (Periodontal ligament), เคลือบรากฟัน (Cementum) และกระดูกขากรรไกร (Alveolar bone) โดยมีสาเหตุหลักของการเกิดโรคมาจากแบคทีเรียบางชนิดในคราบจุลินทรีย์ (dental plaque) ทำให้เกิดการทำลายส่วนของอวัยวะปริทันต์ โดยจะทำให้ความสามารถการยึดเกาะของอวัยวะปริทันต์ที่ผิวรากฟันลดลง หรือพบการทำลายของกระดูกรองรับรากฟันร่วมด้วย

อาการแสดงของโรคปริทันต์อักเสบ อาจพบได้ตั้งแต่เหงือกอักเสบ บวม มีเลือดออก และฟันโยก บางครั้งอาจพบเหงือกกร่น หรือมีหนอง

ระยะของโรคปริทันต์

กลไกการเกิด โรคปริทันต์อักเสบ

กลไกการเกิดโรคปริทันต์อักเสบ เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาตอบสนองของร่างกายต่อเชื้อจุลินทรีย์ที่อยู่บนผิวฟันและในร่องเหงือก โดยในสภาวะปกติภูมิคุ้มกันของร่างกายสามารถจัดการกับเชื้อจุลินทรีย์ และควบคุมการอักเสบได้อย่างสมดุล แต่เมื่อมีปัจจัยเสริมอื่นๆ เช่น โรคเบาหวานที่ควบคุมน้ำตาลในกระแสเลือดได้ไม่ดี มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ หรือมีความผิดปกติทางพันธุกรรม ที่ทำให้สมดุลระหว่างเชื้อจุลินทรีย์และภูมิคุ้มกันของร่างกายเสียไป

ปัจจัย ที่ส่งผลให้เกิด โรคปริทันต์อักเสบ

1. ปัจจัยหลัก คือ คราบจุลินทรีย์

2. ปัจจัยเสริม คือ หินน้ำลาย วัสดุอุดเกิน และการบดเคี้ยวสบฟัน (trauma from occlusion)

3. ปัจจัยจากโรคทางระบบของผู้ป่วย

คือ โรคเบาหวานที่ควบคุมน้ำตาลในกระแสเลือดได้ไม่ดี

4. ปัจจัยจากสิ่งแวดล้อม คือ การสูบบุหรี่ และการรับประทานยาที่มีผลข้างเคียงทำให้เหงือกบวมโต

